

ע"פ 8231/17 - דוד בלום נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 8231/17

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: דוד בלום

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות מיום
28.9.2017 בת"פ 38416-12-16 שניתנה על ידי כבוד
סגנית הנשיאה א' פינק

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות (סגנית הנשיאה א' פינק) מיום 28.9.2017 שלא לפסול עצמו
מלדון בת"פ 38416-12-16.

1. ביום 19.12.2016 הוגש נגד המערער כתב אישום שבו יוחסו לו עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה
בכוונה להתחמק ממס. ביום 27.1.2017 קיים בית המשפט דיון מקדמי ובו מינה סניגור ציבורי למערער. המערער
המשיך להגיש בקשות רבות שלא באמצעות סנגורו, וביום 30.3.2017 עתרה הסנגוריה הציבורית לשיחרור מייצוגו של

עמוד 1

המערער נוכח העובדה שאינו משתף פעולה עם סנגורו. בדיון מקדמי נוסף שנערך ביום 5.4.2017, ולאחר שבית המשפט הסב את תשומת לבו של המערער לחשיבות שבייצוגו על ידי עורך דין, נתן המערער את הסכמתו להמשך הייצוג על ידי הסנגוריה הציבורית, אך לאחר הדיון שב המערער להגיש בקשות רבות בעצמו, והסנגוריה מצדה הגישה בקשה נוספת להורות על שחרורה מייצוגו. בדיון מקדמי שלישי במספר שהתקיים ביום 19.9.2017, שיחרר בית המשפט את הסנגוריה הציבורית מייצוגו של המערער, לאחר שגם המערער ביקש לייצג את עצמו בהליך. בית המשפט ציין בהחלטתו כי סירובו של המערער לשתף פעולה עם סנגוריו נובע מ"העדר אמון של הנאשם כלפי הסנגוריה הציבורית כגוף", והדגיש שלא נעלם מעיניו כי ייתכן שייצוגו העצמי של המערער יהיה בעוכריו. בית המשפט הוסיף והורה לסנגוריה הציבורית להעביר למערער את חומרי החקירה שצילמה "ובלבד שהנאשם יישא בעלות צילום החומר הנוסף ככל שקיים כזה, שצולם מאז הוא עיין בחומר החקירה".

2. ביום 24.9.2017 הגיש המערער בקשה לפסילת בית המשפט. המערער טען כי בדיון שנערך ביום 19.9.2017 "השופט לא נתנה למשיב [למערער] לדבר בצורה מלאה וסתמה למשיב את הפה". עוד נטען בהקשר זה כי "השופט מול כל המשתתפים אמרה למשיב 'אתה חושב שאתה יודע הכל, אתה לא מבין כלום ואין לך ידע' וכולם צחקו על המשיב", וכי "השפילה את המשיב מול כולם, ורמזה לו שהיא והפרקליטות נפגשו כדי לגבש חומר חקירה חדש". המערער העלה טענות שונות שעניינן בחומרי החקירה, ובפרט כי בית המשפט חייב אותו "לתת תשובות לגבי כתב האישום שהוגש כנגדו בלי שיש למשיב את כל חומר החקירה". בהינתן כל אלו, טען המערער כי דעתו של בית המשפט נעולה ומגובשת במובן זה שבכוונתו לפסוק נגד המערער.

3. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות בקובעו כי אין בסיס לטענותיו של המערער, וכי לא מתקיים בעניינו כל חשש למשוא פנים בניהול המשפט. בית המשפט ציין כי בדיונים המקדמיים שהתקיימו לא הובעה כל עמדה באשר לכתב האישום ואף לא התקיימו נסיבות שיש בהן כדי להעיד על גיבוש עמדה. אשר להתנהלות ולאמירות שיוחסו לו, ציין בית המשפט כי אלו אינן מבוססות במציאות. בית המשפט קבע כי למערער עומדת הזכות לעיין בחומר החקירה המצוי בידי התביעה, וציין כי טוב יעשה אם יעיין ויעתיק את כל חומר החקירה בהקדם. לבסוף, לבקשת המערער, קבע בית המשפט את התיק לשמיעת הוכחות.

4. מכאן הערעור שלפניי בו שב המערער על טענותיו לפיהן "גזר הדין ניתן כבר על ידי השופט שמעלימה כל דבר אפשר מהתיק על מנת להרשיע" את המערער.

5. דין הערעור להידחות.

טענות המערער באשר לדברים שהשמיע בית המשפט אין להן תימוכין בפרוטוקול הדיון מיום 19.9.2017. בית המשפט ציין בהחלטתו כי במהלך הדיון מיום 19.9.2017 לא אמר את הדברים שיוחסו לו על ידי המערער ואף לא התנהל באופן שתואר בבקשת הפסלות, והבהיר כי "כל שאמר לנאשם [...] כי אין לו ידע משפטי, כי הבקשות שהוא מגיש מעידות כי יקשה עליו לייצג את עצמו וכי מוטב היה, בנסיבות אלו, אם היה נעתר להמלצת בית המשפט לשיתוף פעולה עם הסנגוריה הציבורית או למינוי עורך דין מטעמו". בית המשפט הדגיש, וכך אף עולה למקרא פרוטוקול הדיון, כי "אפשר למערער להביא דבריו, ואף הסביר לו את זכויותיו בדיון" בכל הנוגע לעיון בחומרי החקירה. כפי שנפסק לא אחת, חזקה היא שתיאור עובדתי של בית המשפט באשר למהלך הדיון הוא זה שמשקף נאמנה את המציאות והנטל

המוטל על המבקש לסתור את קביעותיו של בית המשפט בעניין זה הוא כבד מאוד (ראו, למשל, ע"פ 7939/14 מחלבות גד (שיווק 1992) בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (7.12.2014)). המערער לא עמד בנטל זה, ונראה כי לבד מתחושות סובייקטיביות באשר ליחסו של בית המשפט כלפיו, אין כל ראייה לקיומו של חשש ממשי למשוא פנים.

הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ג בחשון התשע"ח (12.11.2017).

ה נ ש י א ה
